

# رهائی اطفال یا مجبورین (غیر رشید)

بخش اول - در شرایط لازمه جرم

## ۱ - سرراه گذاشتن یا راه کردن

برای اینکه جرم رهائی اطفال قابل مجازات باشد در مرحله اولی باید سرراه گذاشتن اعم از اینکه در هر محلی باشد و یا رهائی طفل یعنی ترك حفاظت و پرستاری او اگر چه پیش از يك لحظه هم نباشد بمنصه ظهور رسیده باشد ولی طبق ماده ۳۴۹ قانون مجازات عمومی مصحح ۱۹ آوریل ۱۸۹۸ کفایت که یکی از این دو عمل به تنهایی صورت گرفته باشد در واقع همینکه شخصیکه حمایت و سرپرستی طفل قانوناً یا عملاً بعهده وی محول شده با اختیار خود ترك انجام وظیفه نماید جرم مزبور محقق میشود - بنا براین کلیه اشخاصیکه طفلی را سرراه گذاشته و خود در گوشه پنهان گشته تا طفل مزبور را دیگران جمع آوری نمایند یا کسانیکه بعنوان غیبت مختصری در اجتماعات عمومی یا در معابر طفلی را بکسی سپرده دیگر در صدد استرداد او بر نیساید مشمول مادتين ۳۴۹ و ۳۵۳ قانون مجازات عمومی خواهند بود.

۲ - طفل یا مجبوری که نتوانند خود را محافظت نمایند. در مرحله ثانی باید طفل یا مجبوری طرف جرم واقع شوند که نتوانند در اثر ضعف جسم یا اختلال مشاعر خود را محافظت نمایند قانون ۱۸۹۸ در این مورد دو تغییر مهم وارد آورده که عبارتست از: اولاً از لحاظ ابتکار و آزادی عمل قضاة بالنسبه بموقعیت و پیش آمدهای مختلف هیچگونه تحدیدی نسبت بسن اطفال در نظر گرفته است. ثانیاً مجبورینی را که قابلیت حفاظت خود را ندارند (مجنون - سفیه - عاجز) در ردیف اطفال شناخته است.

۳ - محل رهائی - نسبت به محل رهائی هیچ گونه

تفاوتی قائل نشده اند حتی اگر مثلاً طفلی را جلوی در دارالایقوامی سرراه گذارند باز جرم رهائی محقق است.

بخش ۳

## در علل تشدید مجازات

۴ - محل منزوی - خطر بیکه ممکن است در اثر

جرم مزبور متوجه طفل یا مجبور شود بالنسبه بمحل رهائی مته و تست و از همین لحاظ درجه مجازات نیز بالنسبه بموقعیت و مکان مختلف خواهد بود قانون تعریف بخصوصی از محل منزوی ننموده و تشخیص آنرا بعهده محاکم موجوده محول نموده است چنانکه «سیوفول ویل» در گزارشی که پارلمان فرانسه داده گفته است: در این مورد نباید قبلاً پیش بینی نمود. بلکه اهمیت کلیه منوط بموقعیت و مکان و اختلاف فصول و بالاخره کلیه جهات و عللی که بیک جرم مخصوصی تعلق میگیرد باید در نظر گرفته شود مثلاً میدان عمومی قصبه که در ایام اعیاد با جمعه بازارها از پرجمعترین نقاط آن قصبه بشمار میرود همینکه پاسی از شب گذشت دارای وضعیت سابق نبوده و بنا برین میتوان آنرا محل منزوی تعبیر نمود.

۵ - روابط موجوده بین مجرم و طفل

نسبت باشخصیکه وظیفه بخصوصی در مقابل اطفال عهده دارند قانون مجازات شدید تری در نظر گرفته است مثلاً «اسلاف یا هر شخصیکه دارای اختیاراتی نسبت بطفل یا مجبور باشد» (ماده ۳۵۳ قانون مجازات عمومی) کلیه «اسلاف» دارای تعبیر خاصی نبوده و بالسویه بالنسبه بقربابت حقیقی و طبیعی مجری است. و نیز عبارت «هر شخصیکه دارای اختیاراتی نسبت بطفل یا مجبور باشد»

مربوطه شرکت در جرم مجازات نخواهند شد. ولی در عین حال مجازات شدید ترکیه نسبت به یکی از آنها منظور شده. بالنسبه بدبگری در نظر گرفته نشده است. مثلاً چنانچه پسر طفلی شخصی را مأمور سر راه گذاشتن آن طفل نماید تشدید مجازا نیکه نسبت به پدر قائل شده اند بالنسبه به عامل جرم نباید منظور داشت. اما برعکس اگر عامل جرم مزبور آنرا بنحوی مرتکب شده که در اثر آن علل متدده موجود شود از قبیل سر راه گذاشتن در مکان منزوی و غیره آنوقت بالنسبه بمسبب و عامل هر دو باید تشدید مجازات قائل شد.

۸ - در اجرای قواعد مربوطه شرکت در جرم در صورتیکه نتوان جرم مزبور را جرم مخصوصی تشخیص داد باید مقررات مربوطه شرکت در جرم منظور شود و از این لحاظ گاهی ممکن است نتایج عجیبی حاصل شود.

مثلاً چنانچه شخص پسر طفلیکه بوسیله دیگری سر راه گذاشته شده برای فراهم ساختن مقدمات جرم مساعدت نموده باشد شریک در جرم شناخته شده و بنا برین تشدید مجازات در باره مشار الیه منظور خواهد شد در صورتیکه ممکن است برای عامل جرم فقط مجازات معمولی در نظر گرفته شود.

### بخش چهارم

#### تعقیب و مجازات

#### الف - صلاحیت - مجازاتها

#### ۹ - اعمالیکه تشکیل جرم میدهد

طبق ماده ۳۴۹ قانون مجازات عمومی رمائی در مکان منزوی محکوم بیکماه تا سه سال حبس و تادیه شانزده فرانک تا یکهزار فرانک جزای نقدی خواهد بود و نیز بموجب ماده ۳۵۰ در صورتیکه اشخاص نام برده شده در همین ماده مرتکب جرم مزبور شوند محکوم بدو - سال تا پنج سال و تادیه پنجاه فرانک تا دو هزار فرانک

بمعنی اهم فرض شده و شامل قیم - پرستار - ودبیران مدارس است - همچنین اشخاصی را که از نظر احسا و امنیت طفلی که در اثر قانون ۲۴ ژوئیه ۱۸۸۹ پس از سلب حق ولایت از ابویانشان بآبان سپرد شده اند مضمول موارد فوق دانسته اند ولی مخصوصاً نسبت بدایه ها و پرستاران تاکیداتی شده و در صورت ارتکاب جرم مزبور برای آنان مجازات شدیدتری باید قائل شد - برای اینکه مجازات شدیدتری شامل اشخاص فوق الاشعار شود باید قبل از وقوع جرم بصفه حمایت و محافظت آن طفل یا محجور شناخته شده باشد چنانچه مثلاً طفیلی را آفرایش در درشکه مخصوصاً جا گذارند نمیتوان در شکچی را نگاهبان و مسئول طفل شناخت اگر فرض آنکه مشارالیه طفل را تسلیم مقامات مربوطه نموده و سر راه گذارد نمیتوان برای او مجازات شدیدتری در نظر گرفت.

#### ۶ - نتایج رهایی

بالاخره یکی از عالی تشدید مجازات جرم مذکور نتایج حاصله از رهایی طفل یا محجور است و طبق مواد ۳۵۱ و ۳۵۳ قانون مجازات عمومی شامل موارد ذیل است :

اولاً اگر مرضی بیش از ۲۰ روز در اثر جرم مزبور متوجه طفل یا محجور شود - ثانیاً اگر در اثر جرم مزبور طفل یا محجور مبتلا بمرضی شوند که در اثر آن بطور دائم عضوی از آنان نقص شود - ثالثاً در صورتیکه جرم مزبور منجر بمرك شود.

#### بخش ۳ در تعیین مجازات

#### ۷ - حبس کلی - مواد ۳۴۹ و ۳۵۲ قانون

مجازات عمومی در این مورد دو جرم متمایز تشخیص داده است.

یکی عمل سر راه گذاشتن بطور مستقیم دیگر ارتکاب جرم مزبور بوسیله شخص ثالث - در صورت تاخیر عامل و مسبب جرم هر يك مجرم اصلی جرم مخصوصی Sui generis شناخته شده اند و بنا بر این طبق مقررات

بیک سال تا پنج سال حبس و تأدیه شانزده فرانک تادوهزار فرانک جزای نقدی تعیین گردیده است .

۱۰ - اعمالیکه تشکیل جنایت میدهد

اول - سر راه گذاشتن بارهائی در مکان منزوی - عمل مزبور با وجود شرایط ذیل جنایت شناخته شده است

اولاً - در صورتیکه مرتکب یکی از اشخاص مذکوره در ماده ۳۵۰ باشد .

ثانیاً - مرض یا ناتوانی که بیش از بیست روز بطول انجامد نتیجه شود .

ثالثاً - یکی از اعضاء و جوارح طفل یا محجور بطور دائم ناقص شود .

رابعاً منجر بمرگ شود .

جزای نقدی خواهند شد - در صورتیکه در اثر سر راه گذاشتن بارهائی مرضی که بیش از بیست روز بطول انجامد یا منجر بشانوائیهای دیگر شود طبق پاراگراف اول ماده ۳۵۱ حد اکثر مجازات باید بالنسبه مجرم منظور شود .

رهائی در مکان غیر منزوی طبق ماده ۳۵۲ محکوم بسه ماه تا یکسال حبس و تأدیه شانزده فرانک تا یکهزار فرانک جزای نقدی خواهد بود در صورتیکه اشخاص مذکوره در ماده ۳۵۰ مرتکب جرم مزبور شوند محکوم بششماه تا دو سال حبس و تأدیه بیست و پنج فرانک تا دو هزار فرانک جزای نقدی خواهند شد . و نیز همچنین در صورتیکه در اثر رهائی مرضی که بیش از ۲۰ روز بطول انجامیده یا منتج بقطع یا نقص دائمی عضوی شود از قبیل کوری طبق ماده ۳۵۳ مجازات

طبق جدول ذیل مجازاتهای منظوره تعیین شده است

مجازاتهای منظوره		نتایج رهائی یا سر راه گذاشتن
اشخاص متفرقه	اشخاص مذکوره در ماده ۳۵۰	
جرم معمولی شناخته شده است حبس مجرد با کار (ماده ۳۵۱) اعمال شاقه موقت (ماده ۳۵۱)	حبس مجرد با کار Reclusion ماده ۳۵۱ اعمال شاقه موقت (ماده ۳۵۱) اعمال شاقه مؤبد (ماده ۳۵۱)	مرضی که بیش از ۲۰ روز بطول انجامد نقص یا قطع عضو بطور دائم مرگ

ضمناً باید متذکر بود که سر راه گذاشتن یا رهائی در محل منزوی در صورتیکه منجر بمرگ شود در نظر قانون در حکم قتل است و از این لحاظ در صورتیکه توأم با جنایتی با باعث سهولت ارتکاب جرم دیگری واقع شود حکم باعدام مقتضی خواهد بود ( ماده ۳۵۱ و ماده ۲۰۴ ) .

ثانیاً - منجر بمرضی بیش از ۲۰ روز یا قطع و نقص عضوی بطور دائم شود .

ثالثاً - منجر بمرگ شود .

۳ - سر راه گذاشتن در مکان غیر منزوی

جرم مزبور وقتی جنایت محسوب است که شرایط زیر موجود باشد

اولاً - مرتکب یکی از اشخاص مذکوره در ماده ۳۵۰ باشد .

جدول مجازاتهای منظور بطریق ذیل است :

مجازاتهای منظوره		نتایج رهائی یا سر راه گذاشتن
اشخاص متفرقه	اشخاص مذکوره در ماده ۳۵۰	
جرم معمولی شناخته شده است اعمال شاقه موقت (ماده ۳۵۳) انتها دکتر ملک اسمعیلی	حبس مجرد با کار (ماده ۳۵۳) اعمال شاقه مؤبد (ماده ۳۵۲)	مرضیکه بیش از ۲۰ روز بطول انجامد نقص یا قطع عضو بطور دائم مرگ